

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ Α1 ΤΟΥ 16

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Οι Ολυμπιακοί αγώνες ήταν η πιο σημαντική διοργάνωση της αρχαίας Ελλάδας. Ήταν αθλητικοί αγώνες μεταξύ αγωνιζόμενων από τις ελληνικές πόλεις της αρχαιότητας και οι σημαντικότεροι από τους πανελλήνιους αγώνες της αρχαίας Ελλάδας (οι άλλοι ήταν τα Πύθια, τα Νέμεα, και Ίσθμια).

Οι Ολυμπιακοί αγώνες διεξάγονταν μετά το θερινό ηλιοστάσιο κάθε τέσσερα χρόνια στην Αρχαία Ολυμπία. Η τετραετία αυτή ονομαζόταν «πενθετηρίς» επειδή οι αρχαίοι συμπεριλάμβαναν και τα δύο έτη της διοργάνωσης, που σημάδευαν την αρχή και το τέλος της περιόδου.

Οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν το 776 π.Χ. στην Ολυμπία. Από τότε και για δώδεκα αιώνες διεξάγονταν εκεί κάθε τέσσερα χρόνια μέχρι το 393 μ.Χ., που ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος τους κατήργησε. Αναβίωσαν το 1896 χάρις στις ενέργειες δύο ανθρώπων, του Γάλλου βαρόνου Πιερ Ντε Κουμπερτέν και του Έλληνα λόγιου και επιχειρηματία Δημητρίου Βικέλα.

Οι πρώτοι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες έγιναν στην Αθήνα το 1896. Άρχισαν στις 6 Απριλίου, ανήμερα του Πάσχα μπροστά σε 100.000 θεατές. 295 αθλητές από δεκαπέντε χώρες πήραν μέρος στην πρώτη Ολυμπιάδα. Μερικά αγωνίσματα, όπως τρέξιμο, πάλη, άλμα εις μήκος και ρίψη δίσκου διατηρήθηκαν από τους παλιούς αγώνες. Προστέθηκαν όμως και νέα αθλήματα, όπως η ποδηλασία, η ξιφασκία και η σκοποβολή. Ο νικητής του μααραθώνιου των 42 χιλιομέτρων ήταν ο Έλληνας **Σπύρος Λούης**. Στις πρώτες Ολυμπιάδες εκείνων των χρόνων δίνονταν μετάλλια μόνο σε εκείνους που έβγαιναν πρώτοι ή δεύτεροι.

Από το 1896 και μετά οι Ολυμπιακοί Αγώνες, γνωστοί και ως Θερινοί Ολυμπιακοί τελούνται κάθε τέσσερα χρόνια με εξαίρεση τις χρονιές κατά τη διάρκεια των Παγκόσμιων πολέμων και του έτους 2020 λόγω της πανδημίας του Covid-19. Το 1924 άρχισαν οι ειδικοί Ολυμπιακοί Αγώνες και οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί, για χειμερινά αθλήματα. Από το 1994 οι χειμερινοί αγώνες δεν γίνονται πια την ίδια χρονιά με τους Θερινούς Ολυμπιακούς.

ΣΗΜΑΣΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Η τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων σηματοδοτεί την έναρξη της αυτοσυνειδησίας των αρχαίων Ελλήνων ως ενιαίου λαού. Παλιά οι Έλληνες ζούσαν χωρισμένοι και απλωμένοι σε ένα ευρύ γεωγραφικό χώρο και δεν συγκροτούσαν ενιαίο κράτος με τη σημερινή έννοια του όρου. Γι' αυτό ξεκίνησαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες γιατί ήθελαν να διοργανώσουν μία εκδήλωση πανελλήνιου χαρακτήρα. Από εκεί θα αρχίσουν αργότερα να μετρούν τον κοινό ιστορικό χρόνο. Βέβαια, η κάθε πόλη είχε το δικό της σύστημα μέτρησης του χρόνου, βασισμένο στη μυθολογία και την ιστορία της. Ωστόσο, οι αγώνες της Ολυμπίας έγιναν σταδιακά κοινό ορόσημο.

Με τους Ολυμπιακούς αγώνες σφυριλατήθηκε η εθνική, φυλετική και πνευματική ενότητα των Ελλήνων. Οι αγώνες συνδύαζαν το βαθύ θρησκευτικό πνεύμα με το ηρωικό παρελθόν των Ελλήνων, την καλλιέργεια του σώματος, του νου και της ψυχής με τις πανανθρώπινες φιλοσοφικές αξίες και την προβολή του ατόμου και των πόλεων με το ύψιστο ιδανικό της ελευθερίας.

Ο υπερεθνικός χαρακτήρας τους επιζεί και στους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες και ήταν το σπουδαιότερο σύμβολο του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και ένα από τα ζωντανά κληροδοτήματα του αρχαίου κόσμου προς το σύγχρονο.

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Αγώνες Δρόμου

- Στάδιο
- Δίαυλος
- Δόλιχος
- Οπλίτης Δρόμου

Πάλη

Παγκράτιο

Ιππικοί Αγώνες

Πένταθλο

- Τροχάδην
- Άλμα
- Πάλη
- Δισκοβολία
- Ακόντιο

Πυγμαχία

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Το ολυμπιακό αγωνιστικό πρόγραμμα περιελάμβανε κατά χρονολογική σειρά εισαγωγής τα παρακάτω γυμνικά αγωνίσματα: **στάδιος δρόμος, δίαυλος, δόλιχος, πένταθλο, πάλη, πυγμή, παγκράτιο και οπλίτης δρόμος** για τους άνδρες. Τα παιδιά συναγωνίζονταν στο δρόμο, το πένταθλο, την πάλη, την πυγμή και το παγκράτιο.

Στάδιος δρόμος: Οι αθλητές έτρεχαν μια φορά το στάδιο από τη μια άκρη έως την άλλη, περίπου 200μ., ένας αγώνας σπριντ.

Δίαυλος δρόμος: Δρόμος διπλός του σταδίου όπου οι αθλητές έτρεχαν δύο φορές το στάδιο δηλαδή περίπου 400 μέτρα.

Δόλιχος δρόμος: Δρόμος αντοχής όπου οι αθλητές έτρεχαν από 7-24 στάδια δηλαδή αποστάσεις 1.300-4.600 μέτρα.

Οπλίτης δρόμος: Οι αθλητές διένυαν απόσταση 2-4 σταδίων φέροντας τον οπλισμό τους. Οι δρομείς έτρεχαν με πανοπλία, στη συνέχεια όμως φορούσαν μόνο το κράνος και την ασπίδα ή μόνο την ασπίδα. Δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο σήμερα.

Πάλη, πυγμή: Δεν υπήρχαν κατηγορίες βάρους (όπως σήμερα) παρά μόνο ηλικιακές κατηγοριοποιήσεις αθλητών (παίδες, αγένειοι, άνδρες). Επίσης, δεν υπήρχε περιορισμός χρόνου και τέλος δεν υπήρχαν σημεία κρίσεως της υπεροχής και της ήττας. Νικητής ανακηρύσσονταν αυτός που στην πυγμή ανάγκαζε τον αντίπαλο του να απαγορεύσει (να δεχθεί την ήττα του) και στην όρθια πάλη αυτός που κατάφερνε τρεις πτώσεις στον αντίπαλο του.

Παγκράτιο: Ήταν ένας συνδυασμός πάλης και πυγμής. Το πιο επικίνδυνο από τα αθλήματα. Σε αντίθεση με την καθαυτού πυγμαχία, οι αθλητές του παγκρατίου αγωνίζονταν με γυμνά χέρια και επιτρέπονταν τα χτυπήματα με τη παλάμη ή τη γροθιά του χεριού αλλά και με τα πόδια. Οι νέοι στην αρχαία Ελλάδα εκπαιδούνταν από μικρή ηλικία στο παγκράτιο για να έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουν τους εχθρούς και να αυτοπροστατεύονται.

Άλμα: Γινόταν χρήση των αλτήρων (βάρη τα οποία κρατούσαν στα χέρια τους οι αθλητές και τα εκσφενδόνιζαν προς τα πίσω λίγο πριν την προσγείωσή τους) και η εκτέλεση του άλματος με συνοδεία μουσικής.

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Πένταθλον: Το όνομά του προέρχεται από το συνδυασμό των λέξεων **πέντε** και **άθλος** (άθλημα). Πέντε αθλήματα που αρχικά διεξάγονταν σε μία ημέρα, ξεκινώντας από το άλμα εις μήκος, στη συνέχεια ο ακοντισμός και η δισκοβολία, ακολουθούσε το στάδιον και τελείωνε με την πάλη. Οι πενταθλητές θεωρήθηκαν ότι είναι μεταξύ των πιο ειδικευμένων αθλητών, και η εκπαίδευσή τους ήταν συχνά μέρος της στρατιωτικής θητείας, διότι πίστευαν ότι κάθε ένα από τα πέντε αυτά αγωνίσματα ήταν χρήσιμο στη μάχη. Είναι ασαφές κατά πόσον ο νικητής του πεντάθλου που επέλεγαν, ήταν ο νικητής και των πέντε αθλημάτων, ή ίσως αυτός που ανακηρύχθηκε νικητής τριών εξ αυτών.

Αγωνίσματα του ιπποδρόμου: Διακρίνονταν σε αρματοδρομικά και ιππικά. Στα αγωνίσματα αυτά νικητές ανακηρύσσονταν οι ιδιοκτήτες των αλόγων και όχι οι αρματηλάτες (ηνίοχοι) ή οι αναβάτες των αλόγων. Το γεγονός αυτό προσέδιδε έναν καθαρά αριστοκρατικό χαρακτήρα στα αγωνίσματα αυτά, αφού μόνον οι αριστοκράτες και οι πλούσιοι μπορούσαν να κατέχουν και να συντηρούν άλογα ικανά να μετέχουν σε αγώνες.

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΘΕΡΙΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

 Αντιπέρση	 Αντισφαίριση	 Άρση Βαρών	 Γκολφ
 Γυμναστική	 Επιτραπέζια Αντισφαίριση	 Ιππασία	 Ιστιοπλοΐα
 Καλαθοσφαίριση	 Κάνοε - Καγιάκ	 Κωπηλασία	 Μοντέρνο Πένταθλο

Ξιφασκία

Πάλη

Πετοσφαίριση

Ποδηλασία

Ποδόσφαιρο

Πυγμαχία

Ράγκμπυ

Σκοποβολή

Στίβος

Ταεκβοντό

Τζούντο

Τοξοβολία

Τρίαθλο

Υγρός Στίβος

Χειροσφαίριση

Χόκεϊ

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

 Χόκεϊ Πάγου	 Έλκυθρο	 Δίαθλον	 Καλλιτεχνικό πατινάζ
 Λούτζ	 Κερλινγκ	 Σκι	

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ | ΑΡΧΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

- Στους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες συμμετέχουν και άνδρες και γυναίκες, είτε σαν αθλητές είτε σαν θεατές. Στην αρχαιότητα συμμετείχαν μόνο άνδρες.
- Στους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες βραβεύονται οι τρεις πρώτοι (χρυσό, ασημένιο και χάλκινο μετάλλιο), ενώ στους αρχαίους μόνο ένας, ο νικητής στον οποίο δινόταν ως έπαθλο ένα στεφάνι ελιάς.
- Στους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες υπάρχουν περισσότερα αγωνίσματα.
- Στην αρχαιότητα, κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων σταματούσαν οι πόλεμοι (εκεχειρία), για να φτάσουν οι αθλητές ακίνδυνα την Ολυμπία, ενώ σήμερα δεν ισχύει αυτό.
- Στην αρχαιότητα, οι Ολυμπιακοί αγώνες γινόντουσαν μόνο στην Ολυμπία, ενώ σήμερα γίνονται σε διαφορετικό κράτος κάθε φορά. Η συχνότητα είναι η ίδια, δηλαδή κάθε τέσσερα χρόνια.
- Στην αρχαιότητα στους Ολυμπιακούς αγώνες έπαιρναν μέρος μόνο Έλληνες αθλητές, σήμερα παίρνουν μέρος αθλητές από όλα τα κράτη.
- Στην αρχαιότητα πριν αρχίσουν οι αγώνες, προσέφεραν θυσία στο Δία μπροστά στο άγαλμά του, ενώ σήμερα γίνεται τελετή έναρξης στο Ολυμπιακό στάδιο. Επίσης σήμερα, δεν υφίσταται ο θρησκευτικός χαρακτήρας των αρχαίων αγώνων.
- Στην αρχαιότητα η Ολυμπιακή φλόγα γυρνούσε σε όλη την Ελλάδα, ενώ σήμερα περνάει από όλα τα κράτη.
- Στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες οι αθλητές αγωνίζονταν γυμνοί.
- Στην αρχαιότητα η έννοια του ρεκόρ ήταν άγνωστη. Σημασία για τους αθλητές που αγωνίζονταν είχε μόνο η πρωτιά, όχι η επίδοση. Γι' αυτό δεν έχουν καταγραφεί επιδόσεις των αθλητών στα αρχαία αθλήματα.

ΠΗΓΕΣ

- <https://www.sansimera.gr/articles/545>
- https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/history/arxaiotita/page_012.html
- <https://schoolpress.sch.gr/korinosontheweb/?p=212>
- [Ο Σπύρος Λούης έτρεξε στους Ολυμπιακούς για τα μάτια της ωραίας Ελένης από το Μαρούσι. Πως ο φτωχός νερουλάς μπήκε την τελευταία στιγμή στον αγώνα - ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ \(mixanitouxronou.gr\)](#)
- <http://odysseus.culture.gr/a/1/11/ga111.html>
- http://hellonet.teithe.gr/GR/aboutgreece/more/olympic_games_gr.htm
- http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/2252/Fysiki-Agogi_A-B-G-Gymnasiou_html-empl/index1.html
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%81%CF%87%CE%B1%CE%AF%CE%BF%CE%B9_%CE%BF%CE%BB%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%BF%CE%AF_%CE%B1%CE%B3%CF%8E%CE%BD%CE%B5%CF%82
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9F%CE%BB%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%BF%CE%AF_%CE%91%CE%B3%CF%8E%CE%BD%CE%B5%CF%82
- <https://hoc.gr/el/taxonomy/term/7>